

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. VI. Vincula, carceris custodia, exitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Vincula, carceris custodia, exitus.

His acceptis contumelijs & damnis humani generis hostis in vindictam exarsit, higitur illo instigante turbata non nihil pace & concordia vtriusque familiarum Discalceatorum & Observantium, hi iudicantur esse re congregationis esse si illi abolerentur, in eum finem statuunt præcipua Discalceatorum capita comprehendere, maxime vero V. Patrem Ioannem ut hanc nouellam plantulam in sua radice succiderent, & subtrahendo lapide fundamentali tota moles ædificij corrueret. Ergo comprehensum Abulæ mox Toletum deducunt, ubi frustra tentata illius constantia ut Discalceatos defeceret, rigido arctissimoque carceri mancipatur, is erat angusta cellula, fœtida, atque ita tenebrosa ut per exiguam rimulam tecti vix tantum lucis admitteret, quantum soluendo diuini officij penso esset satis. Victus erat panis & aqua plerumque lauitissimam verò obsonium frequens disciplina, quæ illi acriter instigebatur; & hæc quidem zelo religionis fiebant, quod hanc constantiam animi pertinaciam reputarent. Maior afflictio fuit interea desolatio, internæque tenebræ quibus Ioannis animus Deo permittente inuoluebatur, accedebat à demone suggeste perplexitates, suspensiones, & alia sexcenta interioris hominis tormenta, quibus demon hanc animam doloribus vndique circumseptam, omnique terrena ac diuina consolatione destitutam, expugnare nitetur. Et sane nauicula tot fluctibus agitata vix subsistere potuisset, nisi Deo imperante ventis & mari facta fuisset tranquillitas. Inter has animi pressuras amorosis querimonijs & suspirijs cælum pulsabat, ut patet ex diuino illo cantico, *ubi te abscondisti amare &c.* quod tunc mirabiliter composuit, & postmodum alte sublimiterque explanauit.

Adfuit tandem laboranti Deus, & ut quondam in simili occasione Antonium, Ioannem nostrum inuisit consolatione animam replens, & cellulam lumine cœlesti, quæ his verbis corroborauit. *Adsum, noli timere Ioannes, ego enim te liberabo.* Adfuit non semel & Virgo sanctissima, quæ tum præsentia sua, tum pollicitatione auxilij afflictum recreauit. Admonitus deinde cœlesti oraculo miraculosè de carcere euasit, arreptis namque retibus ut tustis & laceris è sublimi fenestra sese demisit, atque illæsus in quodam atrium desilijt muris altis vndique cinctum. Sed ecce repente parietes mirabiliter se transcendisse aduertit, ac lucis globo præeunte ad publicam plateam deuenisse. Vbi vidit se ope diuina liberum, ad moniales Discalceatas perrexit, quæ pro salute communis Patris sollicitæ, tanquam pro Petro Apostoli Deum continuis precibus sollicitabant. Commodum accidit, ita disponente diuina prouidentia, ut Religiosæ Virgines Cōfessarium accersendum curarent pro subitanea necessitate cuiusdam monialis, idque eo tempore quo Ioannes ad monasterium peruenit, hæc igitur arrepta occasione septa monasterij intrauit, virgini laboranti Sacramentum penitentiae contulit, eademque opera delinuit, ac indaginem Patrū de Observantia qui accurrerant, & vinculum suum per sacrificiam, Ecclesiam, locutorium requirebant, feliciter elusit. Vnde egressus, opera amicorum Toletum se subduxit, atque ad Discalceatos Conuentus Almodouarensis peruenit.

B.
Ioannis
à CruceOpera
Mystica

NVI

124